

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ДОПУНСКОГ СПОРАЗУМА УЗ ОСНОВНИ СПОРАЗУМ О ТЕХНИЧКОЈ САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ БРАЗИЛА О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Допунски споразум Основном споразуму о техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Федеративне Републике Бразила о сарадњи у области ветерине, потписан 5. јануара 2010. године у Бразилији, у оригиналу на српском, португалском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Допунски споразум Основном споразуму о техничкој сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Федеративне Републике Бразила о сарадњи у области ветерине, у оригиналу на српском језику гласи:

**ДОПУНСКИ СПОРАЗУМ УЗ ОСНОВНИ СПОРАЗУМ О ТЕХНИЧКОЈ
САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ ФЕДЕРАТИВНЕ РЕПУБЛИКЕ БРАЗИЛА
О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВЕТЕРИНЕ**

Влада Републике Србије и Влада Федеративне Републике Бразила (у даљем тексту: Стране),

с обзиром да је Основни споразум о техничкој сарадњи између Владе Федеративне Народне Републике Југославије и Владе Сједињених Држава Бразила, потписан 11. маја 1962. године и даље на снази,

с обзиром да су државе дужне да осигурају да се свака санитарна мера примењује само у обиму који је неопходан да се заштити живот и здравље људи и животиња,

имајући у виду да се, приликом дефинисања санитарних мера, треба придржавати правила, смерница и препорука међународних референтних организација, посебно Кодекс Алиментаријуса и Светске организације за здравље животиња – OIE,

имајући у виду одредбе OIE и Кодекс Алиментаријуса, дефиниција санитарне мере треба да узме у обзир анализу и процену ризика, које се базирају на расположивом научном доказу, производне процесе и методе, релевантне методе инспекције, узорковања и тестирања, преваленцу специфичних болести, подручја без болести, релевантне амбијенталне и еколошке услове и карантин или други вид заштите, уз дефинисање одговарајућег нивоа заштите здравља становништва и доследних и праведних мера које утичу на међународну трговину,

узимајући у обзир одредбе OIE, које се тичу зонирања и компартментализације, посебно у вези са препознавањем подручја без болести и подручја са мањим степеном преваленце болести,

узимајући у обзир значај и потребу за транспарентношћу у међународним односима, трговинској размени и управљању санитарним мерама између држава,

сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Надлежни органи у Републици Србији - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управа за ветерину, а у Федеративној Републици Бразил - Министарство пољопривреде, сточарства и снабдевања храном, Секретаријат за здравље животиња и биља одговорни су за примену овог споразума.

Члан 2.

Надлежни органи ће, у складу са начелима, прописима, правима и обавезама, утврђеним Споразумом о примени санитарних и фитосанитарних мера Светске трговинске организације (WTO/SPS Споразум), које су у складу са законима и прописима обе стране, предузети одговарајуће мере у циљу заштите територије њихових држава од уношења и ширења нарочито опасних заразних болести животиња, који се односи на увоз, извоз и провоз животиња (укључујући птице, рибе, пчеле), производе и храну животињског порекла, храну за животиње, адитиве животињског порекла и друге производе који могу да буду носиоци или преносиоци заразних болести животиња.

Члан 3.

Стране ће сматрати ОИЕ главним извором информација о појави, ширењу и сузбијању заразних болести које се налазе у Здравственом кодексу за копнене животиње који је донела Светска организација за здравље животиња – ОИЕ, у смислу и под условима који ОИЕ одређује.

Члан 4.

Термини коришћени у овом допунском споразуму имају следећа значења:

1. "животиње" - како је дефинисано Здравственим кодексом за копнене животиње који је донела Светска организација за здравље животиња – ОИЕ;
2. "производ животињског порекла" – производи који воде порекло од животињских врста дефинисаних у смислу Здравственог кодекса за копнене животиње који је донела Светска организација за здравље животиња – ОИЕ;
3. "храна за животиње" – како је дефинисано стандардима Кодекс Алиментаријуса (CAC/RCP 54-2004).

Члан 5.

Надлежни органи Страна информисаће се о условима и могућностима за примену адекватних упутстава и програма превенције и борбе против заразних и паразитских болести животиња на територијама својих држава.

Члан 6.

Ради боље сарадње у области ветерине надлежни органи држава Страна ће:

- на захтев, размењивати документацију и специфичне публикације које се баве питањима ветерине;
- остваривати сарадњу у области едукације, додатног школовања и специфичне додатне обуке из ветеринарске медицине;
- омогућити повремену размену стручњака у области ветерине и када је потребно организовати састанке и конференције њихових стручњака и надлежних служби;
- стварати погодне услове за тржишну размену медицинских, антипаразитских, имунобиолошких и дијагностичких средстава надлежних органа држава Страна;

Члан 7.

Размена стручњака и састанци ветеринарских служби одржаваће се на основу договора надлежних органа држава Страна.

Стране ће сносити све своје трошкове у вези са активностима предвиђеним овим допунским споразумом.

Члан 8.

Надлежни органи држава Страна усагласиће услове за остваривање увоза и провоза животиња, производа и хране животињског порекла, хране за животиње и других роба, са територије државе једне стране на територију државе друге стране у складу са Међународним кодексом за здравље животиња ОИЕ-а и одговарајућим међународним прописима.

Надлежни органи држава Страна извршиће контролу извоза, увоза и провоза животиња, производа и хране животињског порекла, хране за животиње и других роба преко одређених граничних прелаза, о којима ће правовремено информисати једна другу, а која се обавља од стране граничне ветеринарске инспекцијске службе.

Члан 9.

Извоз, увоз и провоз животиња, производа и хране животињског порекла и хране за животиње мора да прати Међународна ветеринарска потврда (у даљем тексту: сертификат), на језику држава страна и ако се сложе надлежни органи држава Страна, на енглеском језику.

Члан 10.

Сваку пошиљку производа животињског порекла, мора да прати ветеринарски сертификат овлашћеног ветеринара државе Стране извознице.

Ако се у току вршења граничне ветеринарске инспекције пошиљке животиња, производа и хране животињског порекла, хране за животиње и других роба, који су под контролом ветеринарске инспекције, утврди да не одговарају условима наведеним у ветеринарском сертификату или ако је наведена роба транспортована без одговарајућих ветеринарских и санитарних услова, надлежна ветеринарска служба државе Стране увознице, обавестиће о томе надлежну ветеринарску службу државе Стране извознице и предузети мере како би спречила могућност уласка и ширења заразних болести животиња.

Члан 11.

Транспорт животиња, производа и хране животињског порекла, хране за животиње и других роба, које су под контролом ветеринарске службе, а потичу са територије државе једне стране на територију државе друге стране, дозволиће провоз ових роба само ако робу прати ветеринарски сертификат, који одговара условима OIE-а и у складу је са условима предвиђеним чланом 8. овог споразума.

Члан 12.

У случају неслагања у тумачењу или примени овог допунског споразума, надлежни органи држава Страна решиће их консултацијама користећи дипломатске путеве.

Овај допунски споразум може бити измењен или допуњен на основу договора између Страна. Измене и допуне ступиће на снагу када се писаним путем потврди да су Стране спровеле прописану процедуру у њиховим државама за њихово ступање на снагу.

Члан 13.

Овај споразум нема утицаја на права и обавезе Страна преузетих на основу других међународних споразума којих су оне потписнице.

Члан 14.

Овај споразум ступа на снагу тридесетог (30) дана од датума примања последњег писаног обавештења којим се Стране дипломатским путем, међусобно извештавају о испуњењу услова прописаних националним законодавством за ступање овог допунског споразума на снагу.

Овај допунски споразум важиће пет (5) година. Примена овог допунског споразума се аутоматски продужава на следећи период од пет (5) година, у случају да ниједна од Страна писмено не обавести другу Страну да жели да откаже овај споразум, и то најмање шест (6) месеци унапред.

Потписано у Бразилији, 5. јануара 2010. године, у два оригинала, сваки на српском, португалском и енглеском језику, тако да су оба текста подједнако веродостојна. У случају неслагања у тумачењу споразума, енглески текст биће меродаван.

За Владу Републике Србије

За Владу Савезне Републике Бразил

**др Саша Драгин, с.р.
Министар**

**Reinhold Stephanes, s.r.
Министар**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.